

Міжнародні конфлікти

Презентацію виконала
учениця 11-Б класу Федорук Ірина

Поняття міжнародного конфлікту

- **Конфлікт** – ситуація, за якої учасники відносин поєднуються єдиним об'єктом, стосовно нього існує усвідомлена кожним несумісність їхніх інтересів; та діють на основі такого усвідомлення.
- **Міжнародним конфліктом** є конфлікт, який виникає за участі двох чи декількох міжнародних акторів та має міжнародно-політичні наслідки; об'єкт конфлікту при цьому виходить за межі юрисдикції будь-якого з його учасників.

Міжнародний конфлікт можна розглядати:

- як філософську категорію, що позначає зіткнення однієї сили з іншою;
- як наукову категорію, методологічною функцією якої є операціоналізація основних ознак конфліктних ситуацій в світовій політиці;
- як категорію соціальної поведінки для позначення ситуації існування двох чи декількох сторін в боротьбі за щось, що не може належати їм всім одночасно;
- як можливість або ситуацію;
- як структуру;
- як подію або процес.

Основні причини міжнародних конфліктів

Декілька основних причин міжнародних конфліктів:

- недосконалість людської природи;
- бідність та нерівність у добробуті народів різних країн;
- соціально-економічний та політичний лад держави, рівень її культури і цивілізованості;
- невпорядкованість міжнародних стосунків

Міжнародним конфліктам властиві наступні особливості:

- учасниками конфлікту можуть бути як держави, так і інші міжнародні актори, здатні переслідувати політичні цілі;
- міжнародний конфлікт може розпочинатися як внутрішній, але його ескалація здатна виводити об'єкт конфлікту за межі юрисдикції його учасників, внаслідок чого конфлікт призводить до міжнародних наслідків;
- розвиток міжнародного конфлікту відбувається в специфічних умовах анархії міжнародної системи, яка зменшує ефективність міжнародно-правових інструментів його вирішення;
- міжнародний конфлікт може приймати різні форми, і часто поняття, що асоціюються із конфліктом, позначають лише один із можливих шляхів його вирішення (наприклад, ультиматум).

Типи міжнародних конфліктів

- **Міжнародна криза** — це конфліктна ситуація, за якої: зачіпаються життєво важливі цілі діючих суб'єктів міжнародної політики; для прийняття рішення суб'єкти мають украй обмежений час; події зазвичай розвиваються непередбачувано; ситуація, однак, не переростає у збройний конфлікт.
- **Конфлікти малої інтенсивності**. Відносини між державними та недержавними суб'єктами доволі часто захмарюються дрібними сутичками на кордонах, індивідуальним або невеликим груповим насильством
- **Тероризм** (у широкому сенсі використання або загроза застосування насильства для досягнення політичної, релігійної або ідеологічної мети). Багато держав підтримують терористичну діяльність — Іран, Лівія, Сирія. Усі вони заперечують свою причетність до тероризму, проте відвойовують право боротися збройними методами проти "американського імперіалізму".

Типи міжнародних конфліктів

- Громадянська війна і революція — це конфлікти у самій державі між двома чи більше сторонами через розбіжності поглядів щодо майбутнього ладу цієї держави чи кланових протиріч. Водночас, у громадянських війнах зазвичай бодай одна з воюючих сторін здобуває підтримку від закордонних політичних сил, причому зовнішні суб'єкти політики часто життєво зацікавлені у конкретному результаті.
- Війна — це великомасштабний конфлікт між державами, що прагнуть досягти своїх політичних цілей за допомогою організованої збройної боротьби. Світова війна виникає, коли у військовий конфлікт утягуються групи держав, що переслідують глобальні цілі, вона призводить до чималих людських і матеріальних втрат.

Можна виділити такі фази розвитку конфлікту:

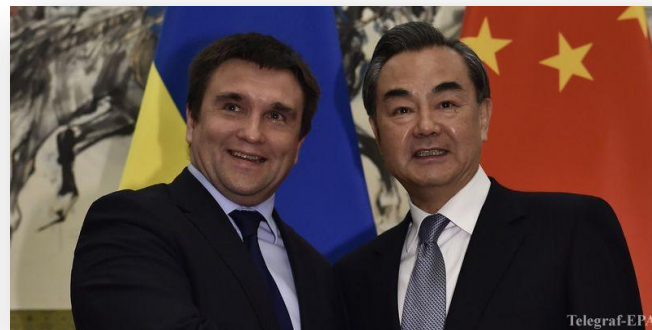
- Перша фаза конфлікту — це формування ставлення протилежних сторін одна до одної, яке зазвичай виражається в більш-менш конфліктній формі.
- Друга фаза — це суб'єктивне визначення конфліктуючими сторонами своїх інтересів, цілей, стратегій і форм боротьби для вирішення суперечностей.
- Третя фаза — пов'язана із залученням до конфлікту економічних, політичних, ідеологічних, психологічних, моральних, правових, дипломатичних засобів, а також інших держав, через блоки або договори.
- Четверта фаза — передбачає наростання боротьби до найбільш гострого політичного рівня — міжнародної політичної кризи, яка може охопити відносини безпосередніх учасників, держави певного регіону, інших регіонів. На цій фазі можливий перехід до застосування військової сили.
- П'ята фаза — міжнародний збройний конфлікт, який може розвинутися до високого рівня збройної боротьби із застосуванням сучасної зброї, можливим залученням спільників.

Шляхи вирішення конфліктів:

Для розв'язання проблеми потрібні:

- визнання сторонами взаємної відповідальності в конфлікті, включаючи відповідальність за його початок та форми;
- відповідальність передбачає готовність до подолання негативних наслідків конфлікту та виправлення здійснених в його ході помилок. Для їх встановлення часто необхідні спеціальні процедури, як-то суди, трибунали, допомога посередників та ін.;
- зміни в сферах, що породили конфлікт – знаходження нових форм взаємодії та розподілу цінностей, що стосуються інтересів всіх сторін конфлікту;
- перебудова старих та, якщо необхідно, запровадження нових інститутів підтримки відносин між сторонами.

Основні шляхи попередження та подолання конфліктів:

- інтеграційні процеси в економіці (країни мають об'єднуватись в економічні та політичні союзи для подолання конфліктних ситуацій, такі як ЄС);
- посилення миротворчої ролі міжнародних організацій (ООН, ОБСЄ, ОАД, ОАЕ (Організація Африканської Єдності) та ін;
- зниження рівня військового протистояння під взаємним контролем;
- звичка до поваги норм міжнародного права;
- всебічне розширення спілкування між народами;
- демократизація внутрішніх політичних порядків у національних державах (це особливо важливо з огляду на те, що саме за тоталітарного режиму правління багато міжнародних конфліктів переходить у форму військових зіткнень).

Основні шляхи попередження та подолання конфліктів:

- інтеграційні процеси в економіці (країни мають об'єднуватись в економічні та політичні союзи для подолання конфліктних ситуацій, такі як ЄС);
- посилення миротворчої ролі міжнародних організацій (ООН, ОБСЄ, ОАД, ОАЕ (Організація Африканської Єдності) та ін;
- зниження рівня військового протистояння під взаємним контролем;
- звичка до поваги норм міжнародного права;
- всебічне розширення спілкування між народами;
- демократизація внутрішніх політичних порядків у національних державах (це особливо важливо з огляду на те, що саме за тоталітарного режиму правління багато міжнародних конфліктів переходить у форму військових зіткнень).

«Пряме використання сили є настільки поганим вирішенням будь-якої проблеми, що до нього вдаються лише малі діти та великі держави»

Девід Фрідман

